

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 11. De Paupertate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

lium, qui in caelis gloriosissime regnant, euolemus. Amen.

De Paupertate. §. XI.

Paupertas est virtus, qua moderamur appetitum possidendi res temporales, & solis necessarijs secundum rationem status contenti sumus. Paupertatem verò Euangelicam Laurentius Iustinianus ita describit: Est cum spirituali intentione, voluntaria abdicatio temporalium: est etiam quadam manu ductrix in via, qua ducit ad caelum: virtus athletica, & exercitatio magna & mirabilis. Est quoque portus tranquillitatis, nutritrix confidentiae, quietis fundamentum, orationis adiutorium, peregrinationis exhortatio, & perfectionis porta, sine qua nemo coram Deo in spiritu diu perdurare poterit. Albertus verò sic: Paupertas est, omnia propter Deum sponte & libenter dimittere, nihil praeter solam necessitatem possidere, eadem necessitate se indignum sentire, & etiam necessitate quandoque propter Deum care-
re.

Iust. in li.
gno vite
de Paup.
ca. 1.

Alb in li.
de vir 6 5

N

II. Pau-

Incitamenta ad Paupertatem sunt: I. Sua relinquentibus propter Christum, promittit Dominus ipse *centuplum in hac vita*, id est, sine sollicitudinum punctationibus, rerum necessariorum abundantiam, adeo ut sint *tanquam nihil habentes, & omnia possidentes: & post hanc vitam, possessionem regni coelorum.* O *quanta beatitudo*, inquit Hieronymus, *pro parvis magna recipere, aeterna pro brevibus, pro morituris semper viventia, & habere Dominum debitorem.*

II. Paupertas mentem nostram multis curis & sollicitudinibus liberat, quæ & ipsam pungunt, & lacerant, & iter in perfectionem atque in regnum impediunt. Egregia profecto est ad hoc propositum Laurentij Justiniani sententia: *Paupertas*, inquit, *hominem reddit expeditum.* In hac enim vita peregrinamur, & quotidie ad patriam tendimus. Sicut namque ridiculum est, peregre proficiscentem se onerare lapidibus: ita quoque properantem ad mortem, cumulare divitias. Quare quisquis es, qui expe-

Matt. 19.
29.

2. Co. 6. 10
Hier. epi.
750. ad
Med. q. 1.

Eust. su
pra. c. 2.

expedite cupis pertingere ad perfectio-
nem in hac vita, & ad cœlestem post
hanc, abijce à te diuitiarum onera, &
amplectere voluntariam pauperta-
tem, remoue à te vincula cupiditatum,
abijce anxietates & tedia, que tem-
poralibus animos inquietant. Si habes,
vade, & vende omnia, que habes, & da
pauperibus: si non habes, grandi onere
liberatus es. Qui enim despicit tempo-
ralia, ad currendam cœlestem patriam
expeditus est.

Mat. 19. 21

III. Inducit etiam paupertas Sal-
uatoris, qui cū esset diues, propter nos
egenus factus est, vt eius inopia nos di-
uites essemus. Qui sibi, ac discipulis
spicas ad manducandum confricanti-
bus, panē habere noluit. Qui ante cru-
cem nudus & omnib. spoliatus permā-
sit. Qui in cruce sitiens hausū aquæ nō
habuit, nec lapidem, nec asterem, in
quo moriēs caput venerandum incli-
naret. Nos autem membra eius volu-
mus affluere, & nec minimæ rei ne-
cessitatem sustinere.

2 Cor. 8. 9

Mat 12. 1.

Ioan. 19.

Actiones Paupertatis sunt: I Om-
nia superflua personæ & statui dimit-
tere,

N 2

tere,

tere, & in veros pauperes distribuere.

II. Dominio rerum temporalium, propter Christum renunciare, & nihil omninò tanquam proprium possidere.

III. Quemq; solis ad frugalem vitum, & angustum tegumentum; quæ ad vitam ducendam sunt necessaria, contentum esse.

IV. Seipsum rebus etiam necessarijs indignum reputare.

V. Si necessaria defuerint; patienter, æquanimiter, hilariter ferre.

VI. Pro necessarijs non immoderatè sollicitari, sed omnem sollicitudinem in eum, cui est de nobis cura, proijcere.

VIII. Superflua non petere, & vitrò oblata minimè recipere, & si necessaria petenda sint, more pauperum, non tanquam debita, sed veluti ex eleemosyna danda, humiliter postulare.

Postulatio Paupertatis: Domine Iesu Christe, omnium Domine, cuius est terra & plenitudo eius, qui pro nobis

Pf. 23 2.

bis

bis tam mirificam paupertatem in
 mundo sectatus es, vt diceret, & verè *Mat. 8. 20*
 diceret: *Vulpes foueas habent, & volu-*
cræ cæli nidus: Filius autem hominis
non habet, vbi caput reclinet: tolle à
 nobis per summam bonitatem tuam
 diuitiarū & rerum non necessariarū
 amorem: fac etiam non necessaria si-
 ne solitudine quærere, & animis
 nostris pulcherrimam virtutem pau-
 pertatis sponde, vt qui propter te
 pauperem quidem in hac vita, sed
 pulchram & satis amabilem spon-
 sam eligimus, in alia vita non tantū
 pulchram, sed & diuitem habeamus.
 Amen.

De Studiositate. §. XII.

Studiositas est virtus, qua immodera-
tum appetitum sciendi comprimi-
mus, & animum in discendis necessarijs
incuriosum & negligentem, ad mode-
ratū studiū scientiarū accendimus. Ad
quā hortatur Salomon in Prouerbijs:
Stude, inquit, sapientia, fili mi, & læ-
Pr. 27. 18.